

Vidar Solberg
Solberg Gård, Råde
1580 RYGGE

428

Returadresse:

 B économique

Holy Riders MC
v/Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS

Ettersendes ikke ved varig adresseendring.
Returneres avsender med ny adresse.

Velkommen til Pilegrimstreffet 2007

Dagali, 28. juni - 1. juli (Grillen åpner torsdag kl 19.00)

Levende musikk - Fellestur - Treffleker for små og store
Apell og lovsang - Grill/kafé - Camping og hotell
Barnevennlig - Rusfritt

treffsjef@pilegrimstreffet.no
mob: 922 80 745
Dagali Hotel, tlf: 32 09 37 00

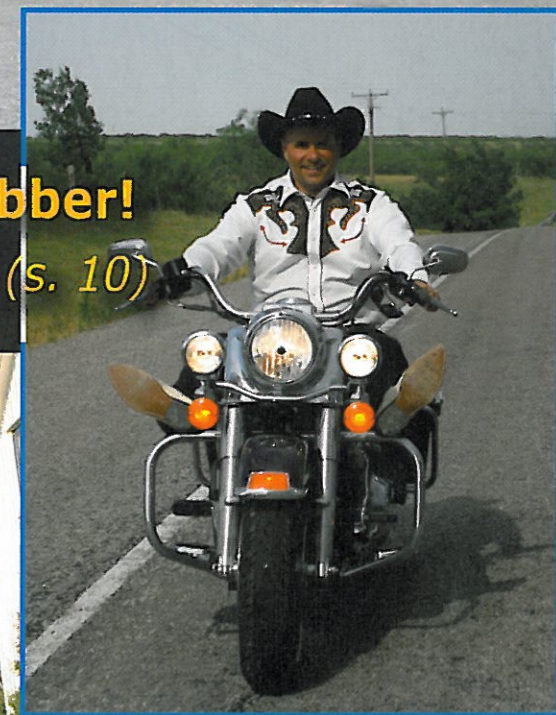
POWER

Organ for Holy Riders MC - Nr. 3, 2007 - Årgang 25

Spesialnummer til MC/bikerklubber!

Antons chopper (s.12) Frimodig feiging (s. 10)

Innhold

«Mitt livs verste mareritt» v/Rune Enstad	s. 3
MC-pastoren v/Reiersølmoen / Skaiå	s. 4
Planke MC 2007 v/Sigrun Å Bislingen	s. 6
På besøk hos Shuffle MC v/Henrik Engen	s. 8
Street Legal Fredrikstad	s. 9
Frimodig feiging	s. 10
Antons chopper v/Arild Brudeli	s. 12
Kalenderen 2007	s. 14
Bryllupsreisen... v/Halvor Tresnes	s. 14
Drømmen om Route 66 v/Kevin Fagerland	s. 15
EMC Rally 2007	s. 16
Bikerbibelen - 3. opplag	s. 17
På vei til Norgestreffet v/Gudbjørn Weyer	s. 18
«Fortsett!...» v/Magnus Skartveit	s. 19
En uventet fin langtur... v/Rune Enstad	s. 20
HR Kids på Åpta Foto: Skaiå	s. 21
My life's worst nightmare	
Oversatt v/V. Johnsen	s. 22
Alt eller ingenting v/Anne Skaiå	s. 23
Power Prayer v/Lisa Tjomsland	s. 23
Pilegrimstreffet 2007	s. 24

POWER

More Power to you!

Bestill et abonnement på Power. Pris kr 250,- pr. år. Skriv til:

power@holyridders.no
eller ring: 924 32 374

Suzuki GSX 750R
2007-mod.
(Foto: Skaiå)

POWER

Organ for Holy Riders MC

Neste deadline:
15. august 2007

Bladet utkommer:
September 2007

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 400 medlemmer fordelt på 15 avdelinger og grupper i Norge, Tyskland og Sverige. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. Klubben er åpen for alle, men for å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Klubbens hovedadresse:

Holy Riders MC
Risøy, 5955 LINDÅS
e-post: info@holyridders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Klubbtelefoner:

President: Rune Enstad
tlf.: 997 34 922
e-post: president@holyridders.no
Visepresident: Bent Risøy
tlf.: 997 00 884
e-post: visepresident@holyridders.no

Medlemskontor og abonnement:

Medlemssekr.: Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS
tlf.: 997 00 884
e-post: medlem@holyridders.no
Medlems-/Powerab.konto:
9365.05.79095

Endring av adresse o.l. meldes din avdelingsleder, eller til medlemskontoret for abonnenter.
Medlemsskap: Kr. 600,- pr. år + evt. lokal kontingent. Avdelingene svarer i tillegg kollektivt for sin andel av ansattkostnader. Noen avdelinger har valgt å belaste sine enkeltmedlemmer direkte for dette.

Power

Ansv.red.: Solveig Sisjord
tlf.: 992 61 869
Redaktør: Anne Skaiå
Kleivtunet 1, 4640 SØGNE
tlf.: 924 32 374
e-post: power@holyridders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpo AS

Abonnement på Power: Kr. 250,- pr. år.
Kontakt medlemskontor (se første spalte)

Internett:

Webmaster: Vidar Solberg
tlf.: 958 68 493

e-post: webmaster@holyridders.no
Offisiell webadresse for HR:
http://www.holyridders.no/

Kaffetelt:

epost: kaffetelt@holyridders.no

Gavekonti:

Klubbgaver: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Russisk BikerBibel: 9365.05.67992
Lønnsgavefond, president: 9365.05.79117
Lønnsgavefond, Power: 9365.05.79109
Kontoadresse: Se klubbens hovedadresse, 1. spalte.

Forsidebilder: HR fra Sydvest og West på vei hjem fra Norgestreffet 2006. (Foto: Magnus Skartveit) John Anton Bislingen. (Foto: Sigrun Å Bislingen) Egil Svartdahl. (Med tillatelse fra Korsets Seier)

Bakside: Kristin Fossum (Foto: Jan Fredrik Fossum)

Mitt livs verste mareritt

Vi dro med ferge fra Sandefjord til Strømstad, mine 3 barn, søster, svoger og ei niese av meg. Før vi dro fikk jeg flere innstendige formaninger fra kona (Sigrun) om å holde ekstra godt øye med Christian, vår yngste sønn som hadde en egen evne til å gå sine egne veier i en sterk utforskertrang. «Hvor er Christian?» er den setningen som oftest ble sagt hjemme hos oss fra han var i 3-årsalderen og oppover. Fergeturen gikk veldig bra! Ungene oppførte seg flott, og var innen rekkevidde hele turen. Ikke klatra de opp på rekka heller for å se hvor langt det var ned til sjøen...

Vi gikk i land i Strømstad, ruslet oppover hovedgata med retning matbutikken et stykke opp i byen langs kanalen. Vi gikk inn, og jeg og svoger gikk bort til bladhylla med bil og MC-blader. De andre gikk inn i matbutikken. Etter en halvtime møttes vi, og det vanlige spørsmålet kom opp: «Hvor er Christian?» «Var ikke han med dere inn i butikken?» «Nei, vi trodde han var med dere.» «Han var ikke med oss.» Dermed var det et faktum, han var ikke med noen av oss!

Hvor var han? Inne i butikken? Ute på gata? I en annen butikk? Ingen av oss hadde en anelse! Vi visste ikke en gang om han hadde vært med inn i butikken! En intens aktivitet ble satt i gang. Først beskjed over høytaleren i butikken: «Kan Christian Enstad vänligts komma til resepsjonen. Din pappa leter efter deg.» Flere ganger ble det samme budskapet ropt opp, men ingenting skjedde.

Vi begynte å lete systematisk fra butikk til butikk på begge sidene av kanalen, langs kanalen, i kanalen... mens en ble værende ved butikken i tilfelle han skulle dukke opp der. Det var nå mitt livs verste mareritt begynte å kjennes på kroppen. Gutten var borte! Jeg begynte å tenke på hva jeg skulle si til Sigrun når jeg kom hjem uten 3-åringen. «Jeg kunne jo ikke dra hjem... Hva om han hadde blitt kidnappet... Herlighet, dette er jo Sverige! Hva om han sitter i baksetet på en Volvo 740 på vei til Piteå!» Slik begynte tankene å rase i hodet. Tiden gikk. 1 time, 1 ½ time, 2 timer. Gutten var ikke å se! Jeg var på vei ned mot havna igjen og var desperat. Hadde vært innom alle butikkene nedover. «Har dere sett en liten norsk gutt på 3 år i lyseblå joggedress?» Negativt svar hele veien.

Plutselig ser jeg søstera mi på andre siden av kanalen, med en liten lyshåra gutt i armene. Hun hadde funnet ham! Jeg løp over og rev tak i ham, holdt ham tett inntil meg, og de følelsene som raste gjennom kroppen akkurat da er ikke mulig å beskrive. Plutselig var marerittet over! «Dere ble borte for meg,» sa han, «derfor gikk jeg hvor vi kom fra...» Smart. Søstera mi var nettopp blitt kristen, og hadde en frimodig måte å be på. Hun hadde sagt til Gud at: «NÅ ER DET NOK! Nå får du finne gutten for oss!» Deretter kjente hun at hun skulle gå mot småbåthavna, og der satt han og kikket på alle de fine båtene. Livet gikk tilbake til normalen, men jeg glemmer det aldri.

For meg blir det veldig sterkt når Bibelen forteller at Gud er som en himmelsk far som personlig lengter etter alle «barn» som distanserer sine liv fra Gud. Vi er skapt til fellesskap med Ham, og han lengter etter oss i enda sterkere grad enn jeg lengtet etter Christian da han var borte. Det som skiller oss fra Gud er våre synder, sier Bibelen (Jesaja 59,2-3). Og da ikke bare våre enkelte gjerninger, men det at vi vil leve våre liv som egne «herrer» uten Guds innflytelse eller i Hans fellesskap. Jesus kom for å gjenopprette fellesskapet mellom oss og Gud, ved at han tok straffen for våre synder da han døde på korset. Det var Guds redningsaksjon overfor oss og han lengter etter å «finne oss» og føre oss tilbake i fellesskapet med seg. Jesus har igjen gjort det mulig å komme inn i et kjennbart fellesskap med vår himmelske Far ved at vi tar imot budskapet om Ham og tilegner oss det i en personlig tro. Og det er det beste som finnes! «Alle som tok imot ham (Jesus), dem gav han rett til å bli Guds barn - de som tror på hans navn.» (Joh 1,12) Min oppfordring til deg er å be til Jesus, snakk til Ham med vanlige ord og be Ham vise seg for deg slik at han kan bli en virkelighet og en realitet i ditt liv!

Med vennlig hilsen

Rune Enstad, president Holy Riders MC

Rune Enstad (48) er den nye presidenten i Holy Riders MC. Han er gift med Sigrun, de har tre voksne barn, og bor i Sandefjord. «For oss har Holy Riders alltid vært en hjertesak, der vi har funnet fellesskap og venner i et utrolig spennende miljø.» sier han. Sigrun kjører en Ducati Monster og Rune en Honda VFR. Les gjerne Runes reportasje side 20 «En uventet fin langtur... - i april».

Presidentens hjerte

(English version p. 22)

MC-pastoren

Du har sikkert sett ham, møtt ham eller hørt om ham. Han med den store krøllete barten i si tid, som kjørte en Kawasaki kmx 125cc fra Grimstad til Bjonerøa på Primustreffet feb-99. Kanskje du har pratet med han og kona i kaffeteltet på et MC-treff, eller fått smake av en gourmet-rett fra primusen hans. Du hørte ham kanskje fra scenen på Norgestreffet-04 i Kristiansand under gudstjenesten på søndagen. Og lest vitnesbyrdet hans i Bikerbibelen. Han kjører helst sykkel, og har inngravert MC-pastor på skinnvesten. Svein Arild Reiersølmoen er navnet. Hvem er han egentlig? Og hvorfor MC-pastor?

P Tekst: Reiersølmoen / Skaiå
Foto: Anne Skaiå

Svein Arild hadde fagbrev som renholder og hadde jobbet mange år i bransjen, helt til han fikk uutholdelig betennelse i armene. Det ble snakk om omskolering. Hvilket nytt yrke skulle han velge? Han ba til Gud. Det første han så behov for å gjøre var å bytte ut Viragoen med en sykkel han ikke trengte å henge etter armene når han kjørte. Det ble en Honda Africa Twin. Og i en alder av 39 begynte han på Ansgar Bibelskole i Kristiansand i aug-01. Skoleveien ble unnagjort på to hjul så vel vinter som sommer, med eller uten piggdekk.

Hvorfor MC-pastor

Tidlig i sitt kristenliv og som medlem av Holy Riders MC var Svein Arild klar over at det var i MC-miljøet han skulle bruke endel av sine ressurser.

- Da jeg var ferdig utdannet pastor forstod jeg at det ikke var aktuelt for meg å gå inn i en normal tjeneste som pastor i en menighet. Jeg ble vel etterhvert klar over at det var de utenfor menighetene jeg skulle konsentrere meg om til daglig - å være deres hjelper i en tøff hverdag.

- I en slik tjeneste er det mange som bærer tittelen «gateprest», men det var ikke helt i min gate. Jeg elsker å kjøre sykkel og være ute blant MC-folk. I alle de årene jeg har vært på treff har jeg aldri møtt en MC-pastor i Norge, så det tror jeg miljøet trenger. Det er selvfølgelig endel kjente pastorer som har fått sykkel i gave eller kjøpt til seg selv på sine eldre dager og dermed blitt profilert i media som pastoren som kjører sykkel, men ingen er MC-pastor.

- Jeg opplever konkret at mennesker i MC-miljøet ønsker en tilhørighet ikke da bare i et miljø, men ofte til noe som er større enn dem selv. For dagens mennesker som søker etter hvor de kommer fra og hvor de går hen er det mange torg å shoppe på. Trostorgene er fulle av tilbud som er både gode og velmenende. Noen av tilbudene bringer masse god humanisme med seg og fremmer det gode i mennesket. Mange ganger opplever jeg mennesker slik som Paulus beskriver dem han taler til her: «...Atenske menn! Jeg ser at dere på alle måter er svært religiøse. For da jeg gikk omkring og så på deres helligdommer, fant jeg et alter med denne innskrift: «For en ukjent Gud». Det som dere tilber uten å kjenne, det forkynder jeg dere.» (Apg 17,22-23)

- Utfordringen for oss som tror på Jesus er å få formidlet budskapet om Ham og det Han sier i Bibelen som en ubestri-

delig sannhet. Vi tror at det i dag er større kamp om menneskers trosliv, men slik er det nok ikke. Det er bare det at i dag er det mye lettere å få ut informasjon til et større publikum og dermed oppstår det også en større fare for sammenblanding av religioner det vi kaller synkretisme og skifte av retning eller total forvirring.

Liv i overflod

Svein Arild tok et bevisst valg da han var 33. Han beskriver det som om det var en redningsbøye som ble kastet ut til ham, og han valgte å gripe den.

- I mitt liv har det på mange områder vært mye uro og splid. Det har vært endel krav om å mestre og å være god nok, samt spørsmål som hvem er jeg og hvor kommer jeg fra. Det kan på mange måter samles i en slags identitetskrise. Jeg har søkt i arbeid, fest og moro for å finne ut hvem jeg er. Det som skjedde i en alder av 33 ble for meg et vendepunkt. Det å oppleve at jeg kunne få tilhørighet til en som er større enn meg - JESUS - gjorde at jeg falt til ro uten at alt var perfekt i livet mitt. Jeg har et ønske om å bringe dette videre, for det var så stort for meg å oppleve at jeg er godtatt av noen som er større enn meg selv og det jeg kan se. Det å komme inn i et fellesskap uten krav var en befrielse. Bibelen er klar på dette punktet. Bare se i det som vi kaller for den lille bibel: «For så høyt har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.» (Joh 3,16)

- Jeg ønsker at mitt budskap til alle de jeg møter skal være at du er verdifull, du er elsket, du har en som er større enn alle

andre, som bryr seg om deg og som ønsker det beste for dette livet og vil fullføre det til det helt perfekte i det fremtidige. Uansett hvor mye du føler, eller ikke føler, vil ha med ham å gjøre eller ikke, så elsker Gud deg så høyt at han sendte sin sønn i døden for at du skulle få liv i overflod.

Å være der til rådighet

Svein Arild ønsker å være MC-pastor og samtidig en bærer av ryggmerket til Holy Riders MC. Han kjenner seg privilegert som får stå i en slik tjeneste, og stiller seg til rådighet for oss alle. Ikke nøl med å ta kontakt med ham. Det kan være i alle situasjoner som livet bringer både av glede og av sorg.

- Jeg er ikke sendt ut av noen menighet eller av Holy Riders, men opplever at Gud sier gå ut i all verden og forkynn evangeliet om Jesus Kristus. Jeg tror Gud har gitt meg noen talenter som han har forsterket med sine nådegaver som gis til den som tror.

- Det er noe rart det med å få tilgivelse for noe du kjenner at du ikke fortjener. For meg har dette resultert i at jeg ikke ønsker å tie om det jeg har sett og hørt.

- Jeg vil avslutte med ordene som står på veggen i Midrand Bikers Church i Sør-Afrika:

Hvis vi møtes og du glemmer meg, så har du ikke tapt noe. Men hvis du møter JESUS KRISTUS og glemmer Ham da har du tapt alt.

Vennlig hilsen MC-pastoren,
Svein Arild

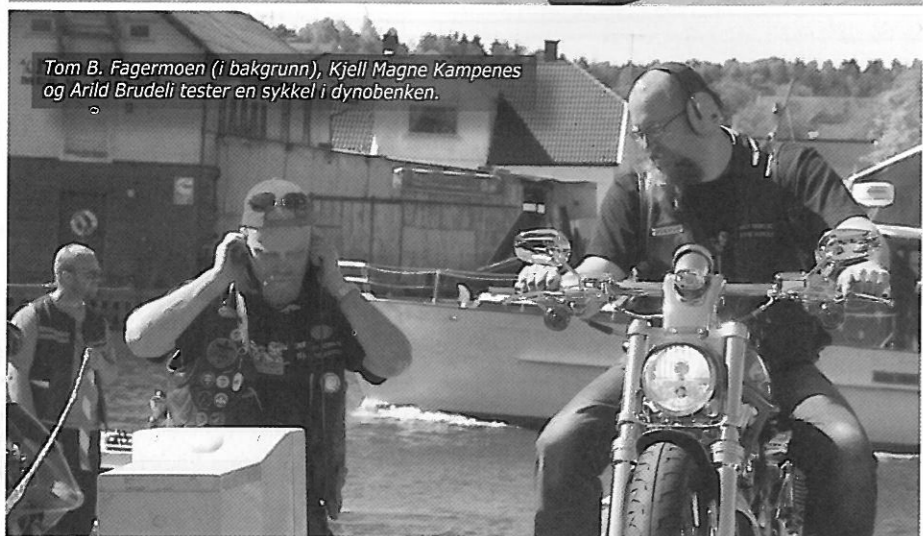
Svein Arild Reiersølmoen (45)

- Gift med Elin
- Pappa til Kim (25) og Monica (20), og bestefar til to barnebarn på 3 og 4 år. Tredje barnebarn kommer i juni
- Bosatt i Grimstad
- Jobber som pastor blant rusmisbrukere på T5-senteret i Arendal og som miljøterapeut ved Bufetat
- Utdannet pastor ved Ansgar Bibelskole. Begynte der i aug-01 i en alder av 39 år. Tok da et år av en 2-årig Bibel- og forkynnerlinje, for så å begynne på en 3-årig høgskoleutdanning som endte med en bachelorgrad i teologi
- Tidligere yrkeserfaring som kirkegårdsarbeider, anleggsmaskinfører og renholder med fagbrev
- Medlem av Grimstad Misjonskirke
- Klubb: Holy Riders MC avd. Aust-Agder siden 1995
- Har hatt diverse sykler. Kjører i dag en Gold Wing 1500 SE

Tlf: 991 53 626 E-post: s-reiers@online.no

Holy Riders MC Ytre Østfold hadde Dynobenk ved elva.

Tom B. Fagermoen (i bakgrunn), Kjell Magne Kampenes og Arild Brudeli tester en sykkel i dynobenken.

Det var mange som flokket seg rundt da testing av hestekrefter pågikk.

Bikerbibel-stand. Carl-Jørgen støtter opp knekte stenger på partyteltet...

PLANKE MC 2007

Holy Riders MC Ytre Østfold er med i en stiftelse sammen med flere andre motorsykelklubber i regionen, som i mai hvert år arrangerer Planke MC i Fredrikstad. Lørdag 12. mai i år møtte 500 motorsyklister opp på torvet for å være med på arrangementet.

P Tekst/foto: Sigrun Å Bislingen

I tillegg til Bikerbibel-stand stilte HRYØ med en rodracingsimulator plassert i et militærtelt og en dynobenk der interesserte kunne teste hestekreftene i syklene sine. Den som hadde mest hester hadde 238 HK på bakhjulet på en GSX1100. Det er heftig!

Folk flokket seg rundt dynobenken, og simulatoren gikk også jamt gjennom hele arrangementet. I år var det en som «konkurrerte» med lydnivået fra dynobenken vår: Da Aasen Racing startet opp sin dragbike, hørtes det godt i omgivelsene!

Ved Chopper Freaks sin stand er det utstilling av flotte sykler, og noen av dem blir premiert.

Velsignet med fint vær

Dette året, som alle andre år Planke MC er blitt arrangert, ble vi velsignet med fint vær! Halv bra vær på fredag, knall på lørdag og øs regn på søndag. De andre klubbene sier de tror på at vi har kontakt med Ham som lar sola skinne over denne dagen, så de gir oss oppdraget å skaffe godvær. Og vi takker Gud for at vi opplever dette bønnsvaret!

Litt vind hadde vi, så partyteltet vårt tok seg en tur opp på militærteltet og knakk noen stenger. Men det går jo så fint å sitte under åpen himmel en sånn fin dag!

Dette ble en flott dag på alle måter og et vellykket arrangement! Kjempemorro!

Arrangementet Planke MC - et eventyr i krom og kubikk.

Utstilte sykler ved Chopper Freaks sin stand.

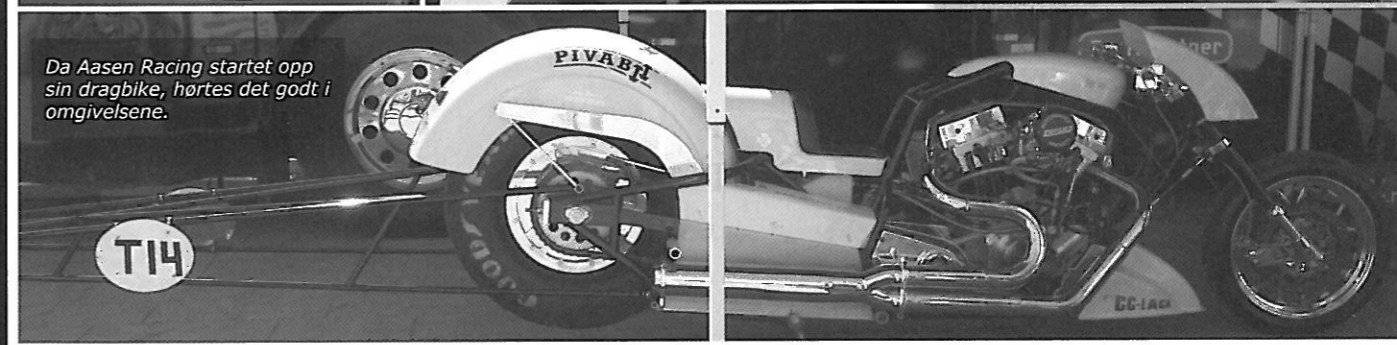
Bra med folk i Fredrikstad på Planke MC 2007. En flott dag og et vellykket arrangement.

Ny trøye for dagen!

Aasen Racing viste frem verdens raskeste H-D.

Da Aasen Racing startet opp sin dragbike, hørtes det godt i omgivelsene.

På besøk hos Shuffle MC

Shuffle MC holder til i Stokke i Vestfold. I år feirer de sitt 10-årsjubileum, og vi har invitert oss selv på besøk for å se hvordan de har det. Klubbhuset deres ligger ved Bokemoa, bare noen kilometer fra klubblokalet til Holy Riders Vestfold.

P Tekst/foto: Henrik Engen

Jeg svinger inn på plassen utenfor gamle «Myrvang». Lokalet er nok velkjent for mange som har trådt sine barne- og ikke minst ungdomssko i Vestfold. Her har det vært utallige bygdefester. I sin tid var det i bruk som kinolokale, og Radio Myrvang som sendte herfra skal ha vært Norges første nærradio. Undertegnede våget seg riktignok ikke hit så lenge Bygdeungdomslaget holdt til her, men de siste åra har jeg fått med meg en og annen bikerfest hos Shuffle MC.

Tosylindra maskiner fra Milwaukee

En del av medlemmene møter meg på utsida av klubbhuset. Jeg blir tatt godt imot, og gutta inviterer meg med inn. Like på innsida passerer vi Harleyen til Freddy. Jeg synes nesten det er litt godt å se at sykkelene ikke er helt klar for veien enda. Felles skjebne er felles trøst. Men i motsetning til visse andre som skulle skru i vinter har Freddy fått motoren på plass i ramma, og den har nok nylig vært startet opp. Han kommer og setter seg noen minutter etter oss andre, hos Shuffle skal det tydeligvis ikke ligge igjen oljesøl på gulvet.

Her er det ryddig og ordentlig overalt, og huset bærer preg av at klubben har lagt ned adskillige dugnadstimer, både ute og inne. Medlemmene forteller at mange av dem er håndverkere eller har andre yrker som kommer godt med når man skal drifte et klubbhus, så de får ordnet det som skal gjøres rimelig greit.

Klubben ble grunnlagt i januar 1997. Da de startet opp var de 14 medlemmer.

Fire av dem var tidligere medlemmer av Boogers MC i Sandefjord, og sju stykker kom fra Rabalder MC i Tønsberg. I tillegg ble det med tre kamerater som ikke var med i noen klubb fra før. Klubbnavnet ble valgt fordi de var «stokket sammen» litt herfra og derfra, de har jo også bilde av en kortstokk med i ryggmerket, og da ble det jo et litt artig ordspill ved å oversette stedsnavnet Stokke til engelsk. Noen av medlemmene gikk ut av klubben igjen ganske raskt, og etter to år var de bare åtte stykker igjen. Etterhvert har det kommet til noen nye, så nå er de ti medlemmer. Det er bare gutter som får være med i klubben, og her er det tosylindra maskiner fra Milwaukee som gjelder.

Mye god mat

Inne på privatdelen av klubblokalet blir jeg bydd på både brus og kaffe, og noen minutter etter at vi har satt oss ned kommer Bjørn inn med ei kake i hver hand. Disse er av absolutt ypperste kvalitet, og jeg klarer ikke å stoppe før jeg har forsynt meg både to og tre ganger. I dette tilfellet er det nok fruen i huset som har stått for kakebakinga, men det er visst ikke uvanlig med mye god mat her, og gutta påstår at de disker opp med både kaker og skikkelige middager selv. «Skulle gjerne hatt razzia her når vi var ordentlig i gang på kjøkkenet,» fleiper en av dem, «men da kommer de ikke.»

Jeg får høre at det er noen som har vakt på huset hver eneste dag. Bortsett fra i arbeidstida treffer man alltid folk her, døgnet rundt. Klubben arrangerer fast to store fester i året, «On the Road Party» på våren og «End of the Road Party» på høsten. I tillegg er lokalet godkjent for offentlig utleie, så det blir også brukt til forskjellige andre arrangementer. «Til helga skal det være konfirmasjonsfest her,» forteller de.

Power til klubben

I spesialnummer av Power høsten 1997 - det aller første sendt ut til MC-/bikerklubber i Norge - hadde vi en svarslipp som man kunne fylle ut dersom man ønsket å få tilsendt bladet. Shuffle MC sendte denne inn, og mottok Power i flere år. Jeg synes derfor det er spennende å få vite hva de synes om bladet. «Det blir nok litt for mye Jesus for meg,» svarer Egil, og flere av kameratene gir vel uttrykk for at de tenker det samme. Men de synes likevel det er hyggelig å støtte klubben, og interessant å lese om hva vi holder på med.

Stinn av kaffe og kake må jeg begynne å bevege meg hjemover. Det har vært en trivelig kveld. Jeg takker for gjestfriheten, og setter pris på måten jeg ble tatt imot på.

Vi gratulerer Shuffle MC med sine første ti år, og håper vi får se enda mer til hverandre i tida framover.

En del av medlemmene møter meg på utsida av klubbhuset. Jeg blir tatt godt imot, og gutta inviterer meg med inn. Fra venstre: Robert, Egil, Bjørn, Christian, Egil og Freddy.

STREET

LEGAL

FREDRIKSTAD 23 JUNI 2007

**Sted: Lnt. Don's vei,
Øra Industriområde,
Gamle Fredrikstad.
Inngang: kr 100,-.
23. juni 2007
kl 1600-2000
Innsjekk for
førere kl 1300.**

**Arrangør:
HR MC Racing**

www.streetlegalfredrikstad.net

Frimodig feiging

«Nå, er det noen kristne her da?». På andre pult satt unge Egil Svartdahl og hadde sitt livs kamp. Skal, skal ikke. Tørr, tørr ikke. Før han rakk å tenke seg om, snudde kameraten hans og klas-sens barsking seg rundt og lo av Egil, mens han høyløst proklamerte at det ikke fantes noen slike kristne i denne klassen. – I neste friminutt stod jeg for meg selv og gråt i et hjørne mens jeg sa til Jesus: «Dette vil jeg ikke mer! Jeg kan ikke være en ting på innsiden og noe annet på utsiden». Jeg hadde lyst på en forandring i livet mitt!

Egil Svartdahl og Sturla Johansen på Route 66.

P Tekst/foto: Gjengitt fra Korsets Seier (pinsen 2006) med tillatelse.

Jeg var en feiging, slår den kjente tv-pastoren Egil Svartdahl fast. I dag er han antakelig Norges mest kjente kristne nordmann blant mennesker som ikke tror. De fleste har sett ham på tv der han i flere år frimodig har fått andre mennesker til å snakke fortrolig om Jesus. Mange ville vel tro at han ble født frimodig, men slik er det ikke. Det var et sterkt og radikalt møte med Gud.

Den forferdelige dagen på skolebenken

- Jeg kjente ingen andre kristne på skolen. Når de andre spurte meg om jeg var kristen, så svarte jeg bare: «Mor og far har vært misjonærer i India», og med det mente jeg å si: «Ja litt, men det er ikke min skyld!» Jeg var ikke veldig entusiastisk eller frimodig. Det var ingenting i mitt liv som pekte mot at jeg skulle stå foran tusenvis av mennesker og forkynne om Jesus, sier Egil i dag når han ser tilbake til sin famlende ungdomstid som kristen.

- Den store prøven min kom da vi fikk ny kristendomsleirer. Jeg var en av de gutta som fungerte som «assistent» for den barske gutten som alle i klassen så opp til. Han satt på første benk på veggrekken og jeg var rett bak ham. Det var da spørsmålet kom: «Er det noen kristne her da?»

- Jeg led fryktelig over at jeg kunne være så feig, og jeg begynte å bli desperat etter forandring, sier Egil.

- Noen dager senere skulle jeg og noen andre reise på sommerleir. Etter et par dager der, var det rett før vi ble sendt hjem. Det skortet vel kanskje litt på oppførselen, smiler Egil.

- Egentlig ville leirsjefen sende oss hjem, men det gikk ikke så bra for pappa var leirprest. Dersom vi ble sent hjem, kom han til å miste hele gnisten i forkynnelsen. Leirsjefen, som ble redd for å miste leirpresten, bestemte seg derfor for å gi oss en «prøvedag» for å se om vi ble bedre.

I dag vet både leirsjef og Egil selv at den såkalte prøvedagen nok var Guds ledelse. For denne dagen skulle bli livsforvandlende for den feige unge gutten.

Omfavnet av Gud

- På slutten av denne «prøvedagen» kom det store øyeblikket i mitt liv. Jeg var på et møte, og rett etterpå kom det en for å be for meg. Da kom Guds Ånd virkelig over meg. Det var som å holde i en høyspentledning. Det var som om Gud selv omfavnet meg, døpte meg og fylte meg! forteller Egil Svartdahl begeistret.

- Etter hvert begynte jeg å få noen andre ord i hjertet mitt. Jeg hadde jo vært på flere pinsemøter før, og visste hva tun-

getale var. Jeg lå på kne og kjempet med meg selv, tenkte på hva de andre kom til å si dersom jeg begynte å tale i tunger. Men Guds Ånd var så sterkt over meg at jeg kunne ikke holde tilbake, forklarer han.

Feigheten var borte

- Det endte med at jeg inngikk et kompromiss med Gud, jeg skulle si det slik at bare Han hørte det. Derfor tok jeg hodet langt inn i stolen, helt inn i hjørnet, og så talte jeg ut disse ordene, ler Egil. Men det gikk ikke helt som planlagt. Guds kraft kom så sterkt over ham at han ikke greide å holde noe tilbake. Tungetalen bare strømmet ut.

- Noen får et par ord fra Herren, men jeg fikk et helt leksikon. Alt på en gang! Jeg priste Gud og klarte ikke å slutte. Det endte med at faren min måtte støtte meg som en full ungdom over tunet og opp i senga for å legge meg, ler Egil ved tanken på den spesielle opplevelsen mange år tilbake. Noe var radikalt forandret i og med ånds-dåpsopplevelsen. Feigheten var borte.

Radikal forandring

- Da jeg kom tilbake på skolen den høsten, var det plutselig ett eller annet som hadde skjedd. Alle visste at den feigingen på andre rekke ved veggen var frelst. Ganske snart skulle den nyånds-døpte gutten få sin ildprøve.

- Dette var på slutten av 60-tallet, og det var sterke kommunistiske og ateistiske strømninger i samfunnet, husker Egil.

- På skolen skulle det være åpen debatt om kristendommen skulle bli tatt ut av skolen. De hadde gjort klart for to debattanter, og til min store forskrekkelse så skulle den ene av dem være meg selv! Den andre var en kjempfeink kommunist som var en trent og dyktig debattant og jeg, som før ikke hadde våget å rekke opp handa i klassen, satt plutselig og forkynte frimodig om Jesus for hele skolen min, forteller Egil om den spesielle dagen.

Guds kraft reiste meg opp

Egil Svartdahl er ikke i tvil om at ånds-dåpen var avgjørende for den radikale endringen i kristenlivet hans.

- Det er Guds kraft som reiste meg opp. Slike som ikke er noen ting i seg selv, og som vet det, slike gjør Gud til redskaper for seg selv. Han ga meg en nådedag i stedet for en prøvedag. Jeg hadde ikke hatt sjanse til å leve et tomt og kjedelig kristenliv. Slik har jeg ikke anlegg for, ler Egil.

- Men Gud fylte meg med kraft, glede og liv. Opplevelsen av Åndens dåp førte til en radikal forandring i mitt kristenliv. Gud gjør feiginger til frimodige vitner!

Herre, du ransaker meg
Og kjenner meg.
Om jeg sitter eller står,
så vet du det,
langt borte fra merker du
mine tanker.
Om jeg går eller ligger,
ser du det,
du kjenner alle mine veier.
Ja, før jeg har et ord på tungen,
vet du det, Herre, fullt og helt.
Bakfra og forfra omgir du meg,
du har lagt din hånd på meg.
Det er for underfullt
til å skjønne,
det er så høyt
at jeg ikke kan fatte det.

Hvor skal jeg gå bort
fra din Ånd,
hvor skal jeg flykte
fra ditt åsyn?
Farer jeg opp til himmelen,
er du der,
rer jeg leie i dødsriket,
er du der.
Tar jeg morgenrødens vinger på
og slår meg ned der havet ender,
så fører du meg også der,
din høyre hånd,
den holder meg fast.
Og sier jeg:
«La mørket dekke meg
og lyset omkring meg
bli til natt»,
så er ikke mørket
mørkt for deg,
og natten er lys som dagen,
ja, mørket er som lyset.

For du har skapt mitt indre,
du har vevd meg i mors liv.
Jeg takker deg, fordi jeg er skapt
på skremmende, underfull vis.
Underfulle er dine verk,
det vet jeg så vel.
Mine ben var ikke skjult for deg
da jeg ble skapt i lønndom
og ble formet i jordens dyp.
Du så meg dengang
jeg var et foster,
i din bok ble alt skrevet opp;
mine dager ble dannet
før en eneste av dem
var kommet.
Gud, hvor høye dine tanker er,
hvor veldig summen av dem!
Vil jeg telle dem,
er de talløse som sand,
blir jeg ferdig med det,
er jeg ennå hos deg.

Rasak meg, Gud,
og kjenn mitt hjerte,
prøv meg og kjenn mine tanker.
Se om jeg er på den onde vei,
og led meg på evighetens vei.

(Fra Salme 139)

ANTONS CHOPPER

I følge John Anton Bislingen (38) skal man lett kunne stikke hodet mellom motor og ramme på en skikkelig chopper, hvis ikke er det ikke chopper! John Anton er en type med mange ideer når det gjelder bygging av sykler. Det som skiller ham fra mange andre er at han faktisk lager de ideene han kommer opp med. Da han begynte å bygge denne chopperen våren 2005, så forstod vi at vi snakket om en ganske ekstrem sykkel.

Tilpassing og montering.

P Tekst: Arild Brudeli
Foto: Sigrun Å Bislingen

John Anton er i grunnen en beskjeden kar, men han har klare meninger om ting og kommer ofte med klare meldinger. «Sykler med mindre enn 18 tomers forlenget framgaffel er jentesykler.»

Bygget mange heftige sykler

Det å bygge motorsykler er ikke noe nytt for John Anton. Han holder på med sånt på fulltid hos Harley-Davidson forhandleren i Sarpsborg. Han har bygget mange heftige sykler der. Likevel setter han i gang med skikkelige prosjekter på fritiden også.

Denne chopperen begynte med en motor og en calles ramme med 8" strech. Det må man jo ha skal man få hodet mellom motor og besintank. Hjulene har fått ny felgbane som er pulverlakkert i svart før de er eket opp igjen. Selv om dette er en H-D har den skikkelige bremses. Skiver, kalipperer og bremsesylinder fra Svenske ISR som skruber skikkelig hvis det skulle trenge. Sykkelen har luftfjæring som gjør at den løfter seg opp når man setter på tenninga. Når man slår av tenningen så siger sykkelen ned til laveste punkt. Girkasse og trans er helt ny og dermed ble det litt spikking i en fresmaskin før dette passet sammen med motoren fra 1964. Framgaffelen er en Tolle gaffel 18 tommer forlenget. (Det er mye for de som skulle være i tvil.) Men for å få noe eget så er tanken sveiset om for å få den smalere nede. Han laget en oljetank med gitter i siden.

«Harry» Potter

Eksospottene kan kanskje være litt Harry, og er derfor påmontert et lyn med inngravert «Harry» Potter. Bakskjermen er også hjemmesidd og ligger klistret over bakhjulet. For å slippe den stygge knappen

på styret for nær- og fjærlyst, så har han flyttet den ned til fothvilerne slik at den kan betjenes med foten.

Etter å ha prøvekjørt sykkelen en tur ble jeg utrolig overrasket over hvor lettjørt den var. Her er gaffelvinkel og forsprang helt riktig, noe som gjør den utrolig fin å kjøre. Dempinga bak er også passe myk. Ved lengre turer kan det nok bli litt glissent med blod i henda siden de blir over blodpumpa.

«Glow» lakk

Når det kommer til finish så er ikke denne sykkelen noe nedtur der heller. Lakken er gjort av en proff, svart med blå flammer. Det blå er noe som kalles «glow» lakk. Og når man kjører inn i garasjen så lyser det av flammene. Kult!! Det er liten tvil om at dette er en ekte chopper.

John Anton Spesial.

Fakta

- Bygger/eier:** John Anton Bislingen. Bonde fra Onsøy. Gift med Sigrun. Er aktivt med i HR Ytre Østfold. Han er godt kjent blant klubber i Østfold. Dessuten har han rett og slett sinnsykt peiling på motorsykler og særlig H-D. Vi er stolte av å ha ham i vår klubb!
- Ramme:** Calles med 8" strech rake Ja
- Baksving:** Softail med Legend airsuspension
- Framgaffel:** Tolle 18" forlenget
- Motor:** 1964 panshovet (Panhead blokk Shovelhead topper)
- Luftfilter:** (Lampeskjerm) Aeroflow
- Eksosanlegg:** John Anton Spesial «Harry» potter
- Girkasse:** Ny 6 girs kasse med elstart
- Hjul:** 5,5" felgbane bak Svart pulverlakkerte felgbaner
- Dekk:** 200x16 bak 100x21 foran Metzler
- Besintank:** Modifisert customtank med «luftinntak»
- Oljetank:** Modifisert hesteskotank med «luftinntak»
- Sete:** Trekt av Borris
- Fothvilere:** Customtech
- Styre:** Drag bar
- Lys:** Custom Crome
- Lakk:** Svart med blå «glow» av Steinersen Customlakk
- Bremses:** ISR

Beundrende blikk!

Kalenderen 2007

For treff forøvrig, se NMCU's treffkalender: <http://nmcu.org/tur>

15.-17. juni 2007

Fulltreffet i Sandnes m/HR-kaffetelt
Arr: Sandnes MC

23. juni 2007

Street Legal Fredrikstad (se side 9)
www.streetlegalfredrikstad.net/
Arr: Holy Riders MC Racing

28. juni - 1. juli 2007

Pilegrimstreffet på Dagali (se baksiden)
Levende musikk: Arvid Pettersen m/and. Apell v/Rune Enstad og Svein Arild Reiersolmoen. Fellestur. Treffleker for små og store. Grill/kafé. Camping og hotell.
Arr: Holy Riders MC

1.-5. august 2007

EMC-treff i Sverige! (se side 16)
www.emc-rally.com
Arr: HR MC og Tribe of Judah MM

10.-12. august 2007

Aust-Agdertreffet, nord for Grimstad.
Arr: HR MC avd. Aust-Agder
Sted: Bjørkos Leirsted. Skiltet fra E18.
Program: Treffleker for barn og voksne. Søndagsskole. Grill/kiosk. Frokost lørdag og søndag. Treffsjef: Steinar Samuelsen, tlf. 905 60 950.

Trofast deltaker på Aust-Agder-treffet fra Sliten MC.

24.-26. august 2007

Trollrally i Fyresdal m/HR-kaffetelt
Arr: MC-Entusiastenes Klubb

Kafékvelder hos Indre Agder

Holy Riders MC Indre Agder inviterer til kafékvelder onsdager på klubbhuset på Håland! Dato: 20. juni, 15. august, 29. august.

Alle er velkomne!

For mer info: Kontakt Ole Kristian Øydna 480 27 450 eller Jan Fredrik Kirkedam 900 50 442 eller 410 28 899.

MC-rebusløp søndag 2. september 2007!
Me avsluttar kjøresesongen med rebusløp for MC-folket. Etter denne dato vil samlingene bli fredager i oddetalsvekene.

Den uforglemmelige bryllupsreisen...

Det strålte av dem på Pilegrimstreffet. Det var da bare tre uker til bryllupet. Hun hadde med seg sin datter, og de gledet seg sammen alle tre. Planen var klar. Ann Christin (29) og Glenn (37) skulle på bryllupsreise på Harleyen til Glenn. Det kriblet i magen. Gjett om de gledet seg.

P Tekst: Halvor Tresnes
Foto: Privat

Glenn Egeland er fra Lyngdal og har vært med i Holy Riders MC siden 1992/93. Han har blant annet kjørt en ombygd Harley-Davidson Electra Glide, og er kjent i MC-miljøet. Han er en fantastisk positiv person med stor frimodighet og omsorg for andre mennesker.

Krasjet med en elg

Han traff Ann Christin fra Ulefoss, og det ble bryllupsfest 19. august i fjor. Like etter kjørte de avgårde på Harleyen på bryllupsreise ut i Norges skjønneste naturomgivelser. Først til Trondheim og var der en dag, så nedover igjen og innto Røros. Dagen etter skulle de kjøre til

Drammen, men de kom aldri så langt...

Det var onsdag 23. august 2006 – bare fire dager etter bryllupet. Det siste Glenn husker fra den dagen er at han tanka i Elverum... Vi fikk høre på nyhetene at en mann og en kvinne på motorsykkel var alvorlig skadet etter å ha krasjet med en elg i Elverumsdistriktet. Ingen navn ble nevnt. Så ble det kjent at det var Ann Christin og Glenn. Hvilken tragedie for de nyligte, for familiene deres og vennene deres...!

Takk for forbønn

Han husker han hørte stemmer under oppholdet på Ullevål Universitetssykehus. Han ble holdt i koma i cirka 14 dager. Han kom ikke helt til seg selv igjen før han kom på Kongsgård Opp treningssenter i Kristiansand et par måneder etter ulykken. Her satt han først i rullestol og måtte lære å gå igjen. Glenn hadde brekt mange ribben, venstre håndledd og høyre ankel. Nagler måtte settes inn i ankelen, og han hadde fått skade på milten. Ann Christin fikk venstre hofta ut av ledd og måtte også trene seg opp til å gå igjen. Tre dager i uken, fysioterapi og helsestudio. I desember var legene overveldet over at det hadde gått så bra med dem begge.

De ønsker å takke spesielt for alle blomster og hilsener de har mottatt. Ikke minst for all forbønn! Og stor takk til Twin Thunder i Lyngdal som sørget for at sykkelen ble fraktet hjem.

Avgårde på Harleyen på bryllupsreise.

Drømmen gikk i oppfyllelse for Karl Johan Bygnes (t.v.) og Kevin Fagerland...

Drømmen om Route 66...

Jeg fikk spørsmål fra avdelingslederen vår her i HR West, John Einar Johnsen, om jeg kunne lage en tur for Holy Riders og andre interesserte til Statene og selveste Route 66. Da var jeg ikke sen om å begynne å undersøke priser og muligheter.

Undertegnede drømte om å kjøre denne turen helt siden jeg var gutt. I 2001 fekk jeg og to kompiser muligheten til å reise. Vi planla turen i cirka 1,5 år. Tro meg... tiden flyr. Før vi visste ordet av det så satt vi på flyplassen og kribla etter å gå ombord i flyet.

Vel framme i Chicago kjøpte vi en 90-mod Lincoln Continental, og satte av gårde mot Los Angeles. Da vi kom til det første tettstedet som var av historisk art - med Route 66 malt på veien og gamle bygninger som var tatt vare på - ble det ganske sterkt for oss. Jeg personlig felte noen tårer for jeg var så glad.

På veien videre opplevde vi så utrolig masse. Her får du prate med ekte amerikanere som har tid til å prate og som faktisk elsker å prate om sine byer og historien rundt dem. Grand Canyon, Santa Fe, Tulsa, Las Vegas, og så videre.

Det er utrolig mange inntrykk og minner som jeg kunne skrevet om her, men dette er noe som bare må oppleves. Har du hatt en drøm om å kjøre denne turen gjennom 8 stater og 3 tidsoner, så er det vel ingenting som kunne vært bedre enn å kjøre Route 66 sammen med andre «ridere».

Siste frist for påmelding er 1. august 2007

Nå har vi fått en utrolig mulighet gjennom «Stram Wire». På nettsiden www.route66usa.info kan dere se en bra film fra en tidligere tur som de har hatt. Prisen vi har fått her er en veldig bra pris.

Vi reiser med en litt annen setting. Jeg har tenkt at selv om vi er i Statene og kjører Route 66, så ønsker jeg at vi kan ha en samling med bønn og bibelord på kvelden. Jeg håper det er flere som kjenner kallet til å ha et ord langs turen.

Tenk deg selv: 20 motorsyklister med HR-ryggmerket kjørende langs «The Mother Road». - Halleluja, sier bare jeg...

Siste frist for påmelding er 1. august 2007. For spørsmål og påmeldingsskjema, ta kontakt med Kevin Fagerland på e-post: uskev@senswave.com eller mob 408 30 015. Ved påmelding betales 2.000,- kroner. Så sendes det ut en mail i september/oktober for innbetaling av 16.500,- for sjåfør og 6.500 for passasjer. Resterende 10.000,- på hver betaler vi når det nærmer seg.

Håper mange av dere som leser dette har lyst til å være med på denne opplevelsrike turen.

Kevin Fagerland

HOLY RIDERS-TUREN 2008

Turkode: 2E 26aug-10sept Chicago-LA

Kryss USA på Harley-Davidson*

(*du kan også velge åpen bil)

Blå «Hollywood-filmstjerne» – du mottar 1 times film om din Route 66-tur med alle høydepunkter. Ny film for hver gruppe! Svært populært. Og de 300 beste digitale bilder fra din tur. Du får oppleve det beste av Hollywood, Grand Canyon, Las Vegas og Chicago. 2-3 overnattinger i disse fire byene/severdighetene!

Også inkl:

- Flyreise T/R USA-Gardermoen.
- Følgebil som tar bagasjen din samt to norske guider.
- Harley-Davidson eller åpen bil (du velger selv sykkeltype), alle forsikringer, fri kjørelengde (leies hos de mest seriøse utleiere i USA) og bensin hele veien.
- Alle hoteller med utendørs svømmebasseng.

Vær med på denne turen med 4000 km ren kjørenytelse gjennom 8 stater og 3 tidssoner! Gjennom ørken, cowboy- og indianerlandskap på verdensberømte Route 66. Chicago til Los Angeles (eventuelt motsatt vei). Et eventyr på to hjul i 16 dager. Gutte- og jentedrømmen går i oppfyllelse!

Pris

Turen koster kr 28.500,- (passasjer kr 18.500,-). Best og billigst ifølge tidligere deltakere!

Info: www.route66usa.info

Eller kontakt Arve på tlf: 906 67 074

Påmeldingsskjema fås ved henvendelse til Kevin Fagerland på e-post: uskev@senswave.com eller tlf: 408 30 015.

EMC Rally 2007

ONSDAG – SÖNDAG 1-5 Augusti
WINNING EUROPE FOR CHRIST

EN HISTORISK MC-TRÄFF MED KRISTNA KLUBBAR I FRÅN HELA EUROPA
EN BARNVÄNLIG TRÄFF DÅR ALLA ÅR VÄLKOMNA
(Välkommen också, om du inte har någon motorcykel)

Gullbrannagården / Halmstad / Sverige
Mer info på vår hemsida: www.emc-rally.com

ONSDAG

15.00 INCHECKNING MC
18.00 UPPSTARTMÖTE EMC 2007
19.30 STOR KONSERT MED JERUSALEM
Streetchurch och EMC 2007 (Streetchurch lämnar över stafettpinnen till EMC 2007) Bosse Svensson Street Church Andreas Rangven, Roul Åkesson och Benny Gustafsson / HOLY RIDERS Kokken TRIBE OF JUDAH Beam TRIBE OF JUDAH CAB SYD AFRIKA (INTRÅDE 160 kr)

TORSdag

11.00 GUDSTJÄNST, RENE CHANGUION (Internationell ledare för CMA), Andreas Rangven, Benny Gustafsson / Musik / Con Dios
11.00 BARNMÖTE KIDS LIGHT Lennart Henriksson, Barn-Oas
15.00 SEMINARIER
1. Simon Ådahl (Musik för att få ut budskapet om Jesus)
2. Birgit Åkesson (Att leva ett rent liv)
15.00 BARNAKTIVITET TEAM LIGHT
19.00 GUDSTJÄNST, JOHN OGDEN Chairman of the Board of Directors CMA USA, Kokken, Andreas Rangven/Musik/ CAB Syd Afrika, Uffe Christiansson, Simon Ådahl

FREDAG

11.00 GUDSTJÄNST Kokken, Andreas Rangven, Roul Åkesson, Musik/ CAB Syd Afrika
11.00 BARNMÖTE KIDS LIGHT Lennart Henriksson, Barn-Oas
15.00 SEMINARIER
1. Uffe Christiansson / Att lämna Babylon
2. Pelle och Gunilla Bäckrud/ Åktenskapet
15.00 BARN AKTIVITET TEAM LIGHT
19.00 GUDSTJÄNST, RENE CHANGUION (Internationell ledare för CMA), Benny Gustafsson, Roul Åkesson, Musik/ Con Dios.
22.00 BIKER-KONSERT CAB SYD AFRIKA, SIMON ÅDAHL (INTRÅDE 100 KR)

LÖRDAG

11.00 OUTREACH HALMSTAD (MC kortage)
11.00 BARNAKTIVITET TEAMET LIGHT
15.00 SEMINARIER
1. Rene Changuion (CMA) Vision för Europa
2. Kokken: Mission i Biker miljö
17.00 ROCK-KONSERT FÖR HELA FAMILJEN, med Lennart Henriksson, Barn-Oas
20.00 BIKER- KONSERT CAB SYD AFRIKA, UFFE CHRISTIANSSON (INTRÅDE 100 kr)
BIKER GRILLPARTY

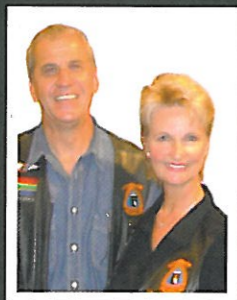
SÖNDAG

10.00 AVSLUTNINGSGUDSTJÄNST , BENNY GUSTAFSSON,

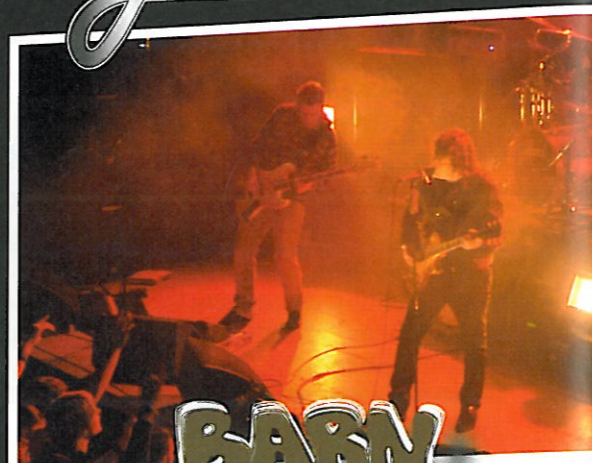
Viktig info: Samtliga samlingar avgiftsfria, förutom konserterna. Biljetter: Onsdagen den 1 Augusti konsert med Jerusalem köpes på Jerusalems hemsida (www.jerusalem.se) + Ticket. + Gullbrannagården + EMC infotält Fredagen den 3 Augusti CAB Sydafrika och Simon Ådahl. Biljetter köpes på Gullbrannagården + EMC infotält. Lördagen den 4 Augusti Cab Sydafrika och Ulf Christiansson Biljetter köpes på Gullbrannagården + EMC infotält.

Rene och Delene Changuion

Huvudtalare:
Rene Changuion
(Internationell ledare för CMA)

Jerusalem

BARN OAS

C.A.B.

Bikerbibelen - 3. opplag

Det er i og ved kaffeteltet det store skjer. Slik som her på Fulltreffet i fjor da børneplata var plassert rett ved siden. To gutter (se bilder nederst) var nysgjerrige på 1. premie, og var helt enig i at vinneren trengte nytt dekk.

Det er nøyaktig fem år siden Bikerbibelen ble lansert på Norgestreffet i Sandnes som Sandnes MC stod som arrangør for. Det var en unik mulighet å bli tilbudt å arrangere Pilegrimstreffet på Norgestreffet det året med ferske Bikerbibler. Programmet som alle fikk utdelt ved ankomst inneholdt tre sider om HR, hvorav en helside handlet om Bikerbibelen. Da var alle informert om at den var tilgjengelig for dem i kaffeteltet til HR som var plassert i stand-

området ved hovedteltet til Norgestreffet.

Nå – fem år etter - er snart 30 000 bikerbibler «forsvunnet» ut til våre MC-venner og andre interesserte. Og tredje opplag på 20 000 er nå i produksjon. Forhåpentligvis blir de ferdig trykket i løpet av sesongen.

Bikerbibelen er laget av MC-folk, for MC-folk. Det er en spennende bok. Her kan du lese om MC-folk som forteller om hvordan de ble kristne og livet ble totalt forandret, andre

deler sin erfaring som kristne i et langt liv, noen deler en spesiell hendelse hvor Gud grep inn. I Nytestamentet kan du lese om Jesus da han levde på jorda - budskapet som i 2000 år har preget millioner av mennesker i hele verden.

Ta gjerne en tur innom kaffeteltet på Fulltreffet eller Trollrally og spør etter en bikerbibel. Guds Ord til oss er gratis, derfor vil vi gi det gratis til deg som ønsker å ta imot.

Tekst/foto: Anne Skaia

Å glede meg til neste utgave av *Power* har for lengst blitt en vane. Som vanlig er det første prioritet å bla gjennom bladet med en gang jeg får det. Historien jeg leste av Tonia Sandvoll *Motorsyklist møter trailer og en engel i forrige nummer gjorde sterkt inntrykk på meg. Det ble på en måte en påminnelse om «den andre siden» av MC- og trefflivet, og jeg følte at her har jeg også noe å dele fra min ulykke og ringvirkningene av denne.*

På vei til Norgestreffet

Gudbjørn Weyer fra HR West klar på sin H-D for å kjøre til Norgestreffet 2006.

P Tekst: Gudbjørn Weyer Foto: Wenche Weyer / Kirsten M Johnsen

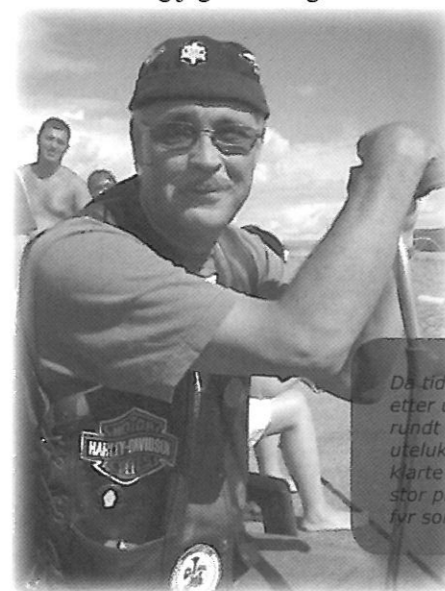
Torsdag 1. juni 2006 var vi klare for den første, lange turen for sesongen. Målet var Norgestreffet i Trondheim som NAF MC stod som arrangør for. Jeg nøt været og samværet med venner, og bestemte meg for å ta det med ro.

Vi var en gjeng fra Holy Riders MC avdeling West og Sydvest som møttes i Akdsdal utfor Haugesund. Før vi kjørte samlet vi oss for å be om en god og vellykket tur. Dette ble tilfeldigvis gjort stående rundt min sykkel. Turen gikk rolig inn til Odda hvor vi tok oss en liten pause. Vi kjørte av gårde etter hvert som vi hadde tanket og gjort andre nødvendige ærend. Vi avtalte å treffes igjen i Eidfjord for lunch.

Kvelden før var jeg på vårt ukentlige møte i menigheten vår. Jeg hadde ikke fortalt at jeg skulle på tur neste dag. Ruth, en eldre, vis dame, kom bort til meg og spurte om hun kunne få be for meg. Hun sa hun så mange engler rundt meg, men forsto ikke hvorfor. Hun undret seg over dette, men måtte bare si det til meg, sa hun. Jeg syntes dette var bra siden jeg skulle ut å kjøre, men tenkte ikke noe mer over dette.

Jeg forstod at sammenstøt var uunngåelig

Det var lite trafikk på veien. Et godt stykke etter Odda kom jeg til Fresviktunnelen. Det var to biler foran meg som jeg tok igjen cirka midtveis i tunnelen, og la meg rolig bak dem. Da jeg kom ut av tunnelen så jeg at det ikke kom motgående trafikk. Jeg la meg da ut og kjørte forbi den første bilen. Jeg forvisset meg om at sjåføren i den fremste bilen var oppmerksom på meg (trodde jeg i alle fall!). En H-D er ikke akkurat stillegående heller.

Da tiden for Pilegrimtreffet på Dagali kom (åtte uker etter ulykken), ønsket jeg å være med. Men hoppende rundt på krykker og med korsett, var sykkelturen åpenbart utelukket. Men med god innsats fra avdeling West, klarte jeg å være med på treffet, noe jeg satt utrolig stor pris på. Ikke lett for dem å drasse på en hjelpeløs fyr som måtte kjøres over alt og stelles med!

Akkurat da jeg skal til å kjøre forbi, ser jeg at sjåføren pumper bremselyset av og på, blinker seg til venstre og kjører ut i venstre veibanen, alt på en gang. Det gikk med gru opp for meg at han hadde tenkt seg inn på en umerket rasteplass på andre siden av veien. Tusen tanker fløy gjennom hodet: «Hallo, ser du meg ikke? Jeg kommer til å treffe bilen!» Jeg forsto at sammenstøt var uunngåelig.

Jeg visste at jeg ikke ønsket å «flakse av gårde» over bilen, og til høyre var det ingen mulighet, der kom bil nummer to. Jeg låste bakkbremsen og la ned sykkelen. Det jeg husker best er overraskelsen i blikket til sjåføren da det smalt.

Så ligger jeg der, fremdeles på sykkelen og med bagasjen spredd rundt om. Kjente en veldig smerte i brystet og fikk ikke puste. Tenkte det var sånn det skulle ende! Jeg var ved bevissthet og overrasket over hvor rolig jeg følte meg.

To knuste ryggvirvler

Etter hvert kom det andre fra Holy Riders til stedet og de var de første som tok kontakt med meg. Jeg kjente bensinlukt og ville snu meg for å sjekke tenningen. Da gikk det opp for meg at noe var alvorlig galt. Noen spurte hvordan jeg hadde det. Et litt uforståelig spørsmål når du ikke kan snu deg eller bevege deg noe særlig. Det var en stor trøst å vite at jeg var blant venner og at de brydde seg. Fra første stund ble Holy Riders bønnering og andre som ber kontaktet. Jeg ble løftet opp i bønn til Gud min Far.

Omsider gikk turen til Odda med ambulanse. Der konstaterte de at ryggen var brukket og sendte meg på en tre timers tur i ambulanse til Haukeland Universitets-sykehus i Bergen!

Samtidig med meg ankom kona mi, yngste sønn og datteren min. Morfinen hadde for lengst overtatt, men jeg var likevel klar over sjokket de fikk da Nina Egeland ringte og fortalte om ulykken.

To knuste ryggvirvler ble erstattet med to skinner og åtte bolter under en fem timer lang operasjon. Legen kommenterte at jeg hadde vært heldig. Slike ulykker hadde som oftest verre utfall. Jeg sa at jeg hadde mange engler med meg, men jeg tror ikke legen skjønnte at jeg mente det!

To dager etter: Gikk noen skritt

Jeg ser at Gud har vært med meg gjennom dette, og at forbønn har stor kraft. Allerede etter to dager følte jeg trang for å komme meg på beina. Med god hjelp og «prekestol» klarte jeg å gå noen skritt.

Etter noen uker på Haukeland bar det hjem igjen, med korsett og krykker. All støtte og omtanke fra nære venner og andre rundt meg, fikk meg til å stå på. Litt for mye, etter konas mening! Men jeg følte Gud ga meg styrke oppi dette, og at Han hadde noe i vente for meg.

Da tiden for Pilegrimtreffet på Dagali kom (åtte uker etter ulykken), ønsket jeg å være med. Men hoppende rundt på krykker og med korsett, var sykkelturen åpenbart utelukket. Men med god innsats fra avdeling West, klarte jeg å være med på treffet, noe jeg satt utrolig stor pris på. Ikke lett for dem å drasse på en hjelpeløs fyr som måtte kjøres over alt og stelles med!

Etter dette har jeg også klart å kjøre sykkel igjen, og jeg har hatt noen småturer. Gjett om jeg var glad den dagen jeg klarte å gire over første gir! Nå ser jeg frem til å kunne kjøre til Dagali på Pilegrimstreffet i sommer, siste helgen i juni.

Til familiens forskrekkelse er jeg ute

og jobber på tomte vår og bærer på stein og rydder på trær. Klart det er smertefullt til tider, men jeg klarer å gjøre det. Hvem skulle trodd det i juni i fjor?

Gud er større enn sykdom og skader! «Han gir den trette kraft og den som ingen krefter har, gir han stor styrke.» (Jesaja 40,29)

Takk at dere løftet meg opp

Gud har lært meg mye gjennom denne hendelsen. Ikke minst at det er viktig å være i ro av og til (har hatt vanskelig for det!) og lytte til det Han har å si. Egentlig kunne jeg skrevet en hel avhandling på hvordan denne ulykken har virket positivt på virksomhet jeg er engasjert i. «...Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren Hærskarenes Gud.» (Sakarja 4,6)

Jeg har lært at det er Han som har kontrollen og at det er Han som setter meg i stand til å gjøre Hans vilje. Ved å ta nesten et års pause fra forskjellige ting, har Herren vist at med sin styring har utvilsomt brikker falt på plass og positive overraskelser kom hele tiden. Jeg er privilegert som har lært at det går bedre når jeg ikke stresser og kaver, men lytter til hva Herren sier jeg skal gjøre.

«Ved å ta nesten et års pause fra forskjellige ting, har Herren vist at med sin styring har utvilsomt brikker falt på plass og positive overraskelser kom hele tiden. Jeg er privilegert som har lært at det går bedre når jeg ikke stresser og kaver, men lytter til hva Herren sier jeg skal gjøre. Har lært at jeg trenger ikke prestere noe, for Gud har kontrollen!»

Har lært at jeg trenger ikke prestere noe, for Gud har kontrollen! Jeg forstår at jeg er et privilegert redskap for Ham. Og at Hans tid ikke alltid er min tid. Jeg ser frem til å ta fatt på nye oppgaver jeg måtte bli gitt. Det er ved Guds nåde jeg er blitt sterkere og mer tålmodig til å gå i Hans vilje.

Jeg håper dette kan være en oppmuntring for andre som går gjennom vanskelige opplevelser. Gud har kontrollen!

Takk til Holy Riders og gode venner som har vært med og løftet meg opp!

«Fortsett! Det ligger et oppdrag i Trondheim for dere...»

Turen til Norgestreffet 2006 ble en litt spesiell tur for noen av oss fra Holy Riders. Tradisjonen tro startet vi med å be for turen. En av oss ville vi skulle be spesielt for Gudbjørn Weyer og sykkelen hans. Det ble gjort og vi kjente på Guds fred der vi stod. Alt lå til rette for en fin tur med god temperatur og sol.

Ut av Odda kjørte vi gjennom flere mindre tunneler, noe som kan være noe trettende i sterk sollys. Det var det jeg tenkte på, da vi kom ut av den ene og så noe som lå i veibanen lenger fremme. Det var Gudbjørn som lå der ved siden av Harleyen sin. «Å nei, Gud!» utbrøt jeg. «Var dette svaret på bønnene våre!?» Jeg kjente

over Gudbjørn. Vi hadde jo bedt spesielt om det!

Hva nå? Skulle vi avlyse turen eller...? Gudbjørns beskjed var klar! «Fortsett! Det ligger et oppdrag i Trondheim for dere.» Vi visste at Gudbjørn i forkant av denne turen hadde gledet seg (som han selv sa) som en unge til å få være med på Norgestreffet og delta i kaffeteltet til HR. Dermed fortsatte turen til Trondheim.

Det som tilsynelatende så ut til å være en tragedie, viste seg etter hvert å være noe helt annet. Vi fikk snakket med kona til Gudbjørn og fikk se hele hendelsen i et annet lys. Hun fortalte om møtet i menigheten kvelden før, og da ble det klart for oss! Vi hadde opplevd

en blanding av angst og fortvilelse stige opp i meg. Det føltes som å være i en film, noe som egentlig ikke var virkelig. Men her lå Gudbjørn uten å kunne røre på seg, - tilsynelatende hardt skadet. Politi, lege og ambulanse kom raskt til stedet. De antydte noe om at her hadde føreren hatt englevakt. Jeg var imidlertid fortsatt anklagende overfor Gud som ikke hadde holdt sin hånd

bønnesvar. Haukeland sykehus konstaterte at bruddet i ryggen var alvorlig, men at Gudbjørn ville bli frisk igjen. Gud hadde holdt sin hånd rundt Gudbjørn, så vel som rundt oss andre.

Denne historien hvor Gud demonstrerte sin omsorg ble til oppmuntring for mange i Trondheim. Det var flere tøffe MC-folk som stod med tårer i øynene, grepet av budskapet om hva det vil si å ha Jesus i hjertet sitt og være under Guds beskyttelse.

Magnus Skartveit

Å pakke på syklene og dra på «langtur» i midten av april, er ikke vanlig i Norge, men denne våren var det altså mulig for oss vanlige motorsyklister som ikke er å finne på Primustreff og lignende. Fruen og jeg hadde invitasjon til Holy Riders Sydvest sin årlige weekend i vårløysinga på Åpta Misjonscenter ikke langt fra Farsund. Vi fulgte spent med på værmeldingene, og stor var forventningen da værdama med glad skarreR spådde sol, varmt, opp mot 20 grader og vindstille hele helgen.

En uventet fin langtur.. - i april

Vi lasta opp på Ducati og VFR og fikk en helt fantastisk tur sør-østover til Kragerø, via Vegårdshei, Amli, Evje, nedover mot Lyngdøl og destinasjon Åpta. Herlige tørre, fine småveier med innsjøer som speiler landskapet og den blå himmelen.

Åpta - fantastisk beliggenhet ved sjøen

På Åpta blir vi tatt imot av gjestfrie sydvestinger, til ei flott helg sammen, i rammen av sorlandsdyll, sol, sjø og Guds nærvær. Her er det flust av sosialt fellesskap, lovsang, felles bønn og en energisk Svein Arild Reiersølmoen som underviste om livsforvandlerende møter med mennesker. Evangelisering var tema for helga, og selv om Svein Arild nylig hadde hatt trøbbel med noen krangleverne blodarer i nærheten av hjertet, så lot han seg ikke merke mye av det, og det gjorde ikke vi heller!

Stedet Åpta kunne by på fantastisk beliggenhet ved sjøen, stor matsal, stort kirkerom, fantastisk fine 3-roms hytter, andre rom og et gårdstun med store muligheter for grilling og sosialt fellesskap. Det var spennende å være der, også med bakgrunn i at stedet er lansert som mulig Pilegrimstreffplass i 2008.

Evje kiosk

En annen ting som gjorde denne turen minneverdig var noe vi opplevde på hjemturen. Det var rundt 20 grader. Etter noen mil i fantastisk sorlandsnatur, planlagt av Alfred Skafa, var vi igjen på Evje der tiden var inne for litt mat. Jeg kikket etter Texaco-stasjonen ved sentrum, men fant den ikke! Vi svingte inn foran et gatekjøkken, men hadde ikke lyst

til å være der heller. Etter et mislykket forsøk ved en restaurant, havna vi ved Evje kiosk. Etter noen minutter kom det inn noen andre på to hjul også. Jeg la spesielt merke til han ene med Harley, halvhjelm og langt skjegg som delte seg på midten i vinden. Et herlig og litt fryktingytende syn på samme tid! Vi kom i prat om været, motorsykler og herlige veier på Sorlandet.

Dypere enn sol og motorsykel

Etter hvert fant fru og jeg ut at vi skulle dra, jeg dro på meg jakke og vest. «Du, jeg kjenner en som har vært president i HR tidligere, Harald Vatne. Var til og med i bryllupet hans.» kom det fra mannen med Harley og langt skjegg. Vi kom i prat og det tok ikke lang tid før samtalen dreide seg inn på tung i livet som går mye dypere enn sol og motorsykel. En underlig følelse av Den Hellige Ånds nærvær og ledelse akkurat til denne kiosken på dette tidspunktet. Innholdet i samtalen vil jeg ikke gjengi, men avslutningen ble enda en utdelt Bikerbibel til en som sa: «Det er underlig. Når jeg møter slike som dere, da må jeg liksom bare prate.» Så ble det tørka noen tårer i øyekroken, et varmt håndtrykk og ordene: «Du vet hvor du finner oss» og «åper vi sees igjen». Han tok BB og satte seg for å spise sammen med de andre vennene sine.

Det er underlig! Med noen minutter utenfor en kiosk får vi oppleve akkurat det vi hadde fått under vist hele helgen. Møte mennesker der de er på det nivå de befinner seg og bringe inn en opplevelse av Guds nærvær og hans levende ord! Halleluja! Gud er god.

Jone Kalheim sørget for at barna fikk den opplæring og hjelp de trengte.

En god weekend på Åpta, april-07. Ane, Eivind, Ola, Daniel og Arne Emil.

HR Kids på Åpta

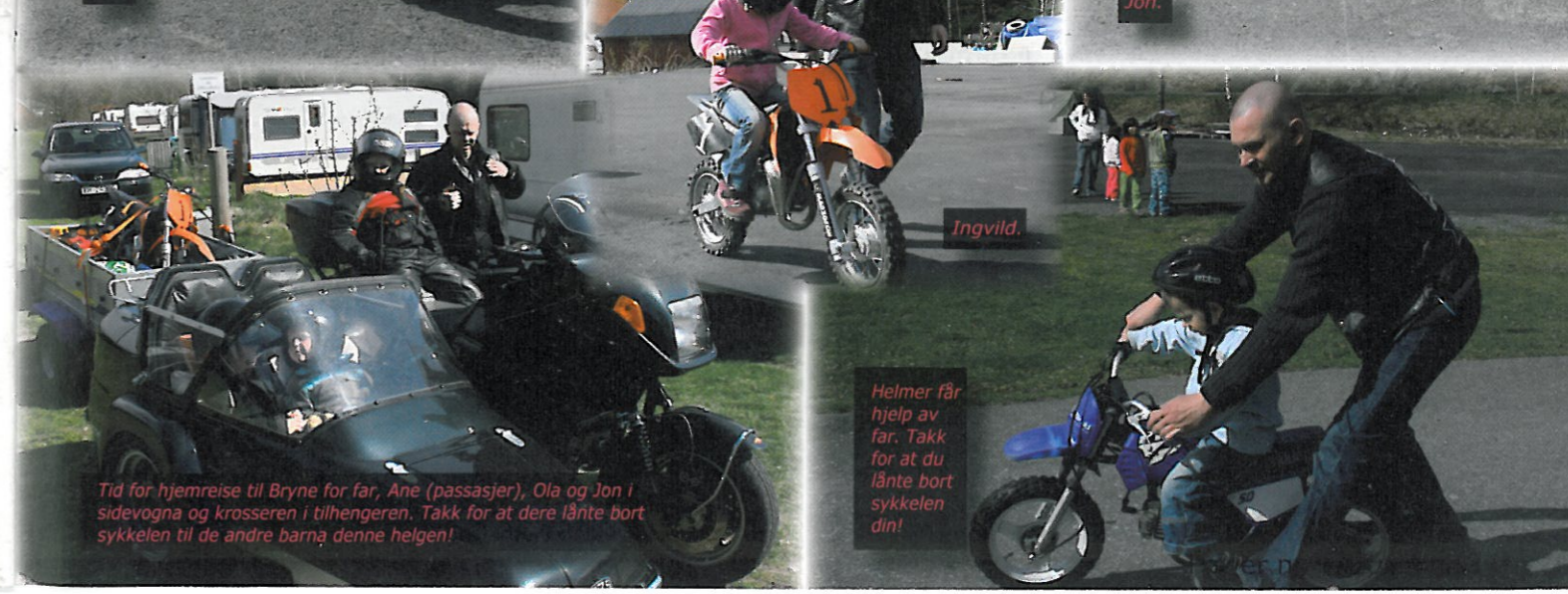
Ola.

Ane.

Jon.

Ingvild.

Helmer får hjelp av far. Takk for at du lånte bort sykkelen din!

Tid for hjemreise til Bryne for far, Ane (passasjer), Ola og Jon i sidevogna og krosseren i tilhengeren. Takk for at dere lånte bort sykkelen til de andre barna denne helgen!

My life's worst nightmare

We left with the ferry from Sandefjord to Strømstad, my 3 kids, sister, brother in law and one of my nieces. Before we left, my wife pledged me to keep an extra eye on Christian, our youngest son, that had a peculiar way of walking away on his own in a strong urge to explore. «Where's Christian» was the most often used expression in our home from his age of 3 and on. The ferry trip went very well! The kids behaved nicely and was within reach the whole trip. Neither did they climb onto the railings to see how far down to the sea...

We landed in Strømstad, strolled the main street in the direction of a grocery store a bit further uptown along a canal. We went in, and my brother in law and I went over to the magazine stand where car and motorcycle magazines were kept. The others went into the food department. After half an hour we rejoined, and the usual question came up: «Where's Christian?» «Didn't he join you?» «No, we thought he was with you» «He's not!» It was a fact: He was not with any of us.

Where was he? Inside the store? Out on the street? In another store? None of us had a clue. We didn't even know if he ever came along with us as we entered the store. An intense search and rescue operation was launched. At first with a message over the loudspeakers in the store: «Could Christian Enstad please return to the reseption. Your father is looking for you.»

The same message was repeated several times, but nothing happened.

We started searching each store systematically on both sides of the canal, we searched along the canal, in the canal... One person stayed at the store in case he was to show up there. This is when my life's worst nightmare really started to give me the creeps. The kid was gone! I started thinking about what I was to tell my wife Sigrun when I returned home without our 3-years old. «I just can't go home... What if he was kidnapped... Gracious goodness, it's Sweden! What if he's stacked in the back of a Volvo 740 on its way to Piteå?» That kind of thoughts started racing around in my head. Time went by, 1 hour, 1 ½ hours, 2... The kid was nowhere to be found! I was on my way back to the harbor and was desperate. I had been in all the stores along the way. «Have you seen a little young boy aged 3 with light blue clothes?» Negative everywhere.

Suddenly I see my sister on the other side of the canal with a little blond kid in her arms. She found him! I ran across, grabbed him and held him tight – the feelings I felt right then was indescribable. All of a sudden the nightmare was over! «You were all gone,» he said, «so I went back from where we came...» Smart. My sister had just become a Christian and had a bold way of praying. She had told God that «NOW IS ENOUGH! You'll have to find the

kid for us!» Afterwards, she felt that she should walk down to the yacht harbor. There he was, looking at all the great boats. Life went back to normal, but I will never forget.

It speaks very strongly to me where the Bible tells us that God is a heavenly father, that personally longs for all «children» that keep their lives distanced from God. We have been created for fellowship with Him, and he is longing for us even stronger than I longed for Christian as he was gone. What keeps us apart from God is our sin, says the Bible (Isiah 59:2-3). This does not only mean each single action we take, but also that we want to live our lives as our own «lords» without God's influence or fellowship. Jesus came to reestablish this fellowship between us and God by taking the punishment for our sins as he died on the cross. It was God's rescue operation for us and he longs to «find us» and lead us back to his fellowship. Jesus has made it possible for us to come back into a noticeable relationship with our heavenly Father again, by receiving His message and making it our personal faith. And that is the best that is! «To all who received him (Jesus), to those who believed in his name, he gave the right to become children of God» (John 1:12). My challenge to you is to pray to Jesus, talk to him with normal words and ask Him to reveal himself to you so that he can become a reality in your life!

Sigrun og Rune Enstad.
(Foto: Raymond Ranvik)

Alt eller ingenting

Annes redaksjonshjørne
power@holyriders.no

Det er en glede å kunne sende ut nok et spesialnummer som en sommerhilsen spesielt til motorsykkelentusiaster i andre klubber. Håper dere setter pris på å motta Power.

Det er noe spesielt når motorsyklene kommer ut av vinterdvale. Noen etter service og reparasjon, og andre etter mange timers overhaling og ombygging. Vinterstøvet er byttet ut med renvasket, blankpolert lakk og nypusset krom som skinner i sola. Batteriet settes i og lufttrykket sjekkes. Alt er vel. Hvilken følelse av frihet å kjøre sykkel!

Det er beundringsverdig å se chopperen til John Anton Bislingen (se midtsidene)! Hvilket pågangsmot han må ha hatt for å fullføre dette verket, med tanke på de utallige dager og kvelder han har brukt hjemme i verkstedet. Det bare lyser av entusiasme hos denne mannen og han ivrer etter å skru og være til hjelp for andre. Kona, Sigrun, kjører også sykkel og har øye for det å ta flotte bilder. Tusen takk! Det er nevneverdig at John Anton var med som fagmann i mekanikerteamet til Øyvind Undal da han kjørte rodracing for Holy Riders MC Racing.

MC-interessen er stor, vi elsker å kjøre sykkel, vi liker MC-folk og det er fint å reise på MC-treff, spesielt med kaffeteltet. Jeg satt rundt et bål på et treff. Det var en som spurte meg: «Hvorfor er dere her?» Jeg svarte litt unnskikende til å begynne med, men han ga seg ikke før han fikk svaret: «Vi er her for Jesus.» «Ja, det var det jeg ville høre.» Klart svar tilbake.

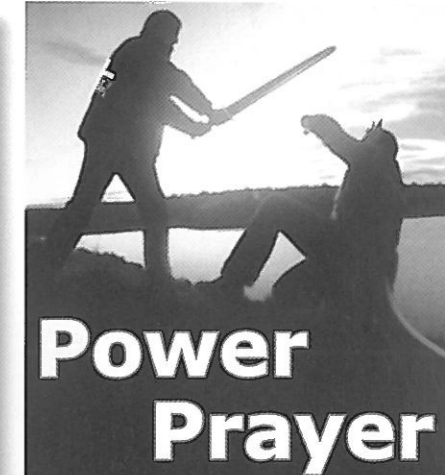
«I love bikes, but Jesus is my life» har du kanskje lest på et tøymerke på en vest. «For meg er livet Kristus, og døden en vinning» stod det på tanken til en Suzuki Katana. Hva er det med disse menneskene, tenker du kanskje. Hvis noen hadde pekt mot deg med en revolver og sagt: Sykkelen eller livet! Hva hadde du gjort? Hva er verd å dø for? Ser du for deg en som overgir seg. Han løfter hendene. Jeg kommer aldri til å glemme den unge mannen i skinnvest og bar overkropp som kom bort til Alfred og meg i Sandnes mens vi satt på syklene våre. Han så det røde HR-merket på vesten til mannen min og spurte om han var en kristen. «JA!» Bokstavelig talt knelte han plutselig ned på gata foran syklene våre med hendene i været og sa: «Eg vil la meg frelsa!» Han var klar til å gi hele livet sitt til Jesus. Og han gjorde det den kvelden.

Det handler om å gi alt – alt eller ingenting! «Men du er lunken, ikke kald og ikke varm. Derfor vil jeg spytte deg ut av min munn.» (Joh 9,31) «Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Det er troens ord, det som vi forkynner. For hvis du bekjenner med din munn at Jesus er Herre, og tror i ditt hjerte at Gud har oppreist ham fra de døde, skal du bli frelst.» (Rom 10,9)

Den kjente kristne bluesartisten, Darrell Mansfield, sa: «You can make it so easy for people to try Jesus, and they might for a while. But when trials and tribulations come, people will fall away, because the commitment was not any useful. They were not really told the true Gospel...» Sannheten er at det kommer aldri til å bli lett å følge Jesus. Men vi trenger ikke frykte. Bibelen taler om en fullkommen kjærlighet som driver frykten ut. Og Jesus har lovet å være med oss hele veien. Veien til himmelen er ingen enkel vei, men for meg er det allikevel den beste.

Bare de som er på hjemveien kommer hjem. Akkurat dette talte presten om i begravelsen til min farfar, dagen etter min far døde. Det ble så sterkt! Ordene fra Johannes 14,1-6 leste jeg ved dødsleiet til min far. De samme ordene hadde sykehuspresten lest da farfar døde, fire dager før, og de samme ordene ble lest da farmor døde i 1995. Kallet fra Jesus er klart. Han sier: «La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg! I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg sagt dere det. For jeg går for å gjøre i stand et sted for dere. Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er. Og dit jeg går, vet dere veien.» Thomas sier til ham: «Herre, vi vet ikke hvor du går hen. Hvordan kan vi da vite veien?» Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg.» (Joh 14,1-6)

Ønsker dere en velsignet god sommer!
Anne Skaiå

Takkeemner:

- Jesus, takk at du er vår Gud!
- Takk for at vi kan ha forventning til Pilegrimstreffet, for du vil være tilstede med din Ånd.
- Takk for at du har sådd godt mot i Tysklandsavdelingen etter lederskiftet.
- Takk at det har kommet inn flere penger på konto til Bikerbibelen!

«Jeg vender alltid mine øyne mot Herren, for han drar mine føtter ut av garnet.» (Salme 25,15)

Bønneemner:

- Vi ber for Street Legal Fredrikstad (arr: HR MC Racing), om godt oppmøte av deltakere og tilskuere, om Guds velsignelse, vellykket arrangement.
- Vi ber om at din vilje skjer på Pilegrimstreffet. Herre, kom og forny oss, fyll oss med din kraft og kjærlighet!
- Jesus, vi ber om varmt, fint vær på Pilegrimstreffet og at folk ikke lar frykt for kulde så langt oppe på fjellet hindre dem i å reise.
- Led dem som får Bikerbibelen til å lese i den så de tar imot deg, sin Frelser.
- Vi ber om at de resterende 50-60 000 til trykking av ny norsk Bikerbibelen kommer inn på konto i løpet av sommeren.
- Jesus, vi ber for Tysklandsavdelingen, at din gode vilje styrer alt som skjer fremover.
- Vi ber om en gunstig treffplass til Pilegrimstreffet 2008 med hytter, gode sanitæranlegg, god temperatur, i nærheten av vann, sentralt for mange i klubben, strøm, mulighet for fellessamlinger og lydnivå også om kvelden, mulighet for å selge varer selv, ikke over 20 000 i leie, etc...

Bonneringen, tlf: 957 89 474